

Man talte paa Børsmødet smukt om Smaa- mestre, smaaahandlende, Smaaskippere, Smaaborgere, som led under dette Dyrtidstryk, om Folk med smaa Indtægter, og naar vi skal til at foretage Foranstaltninger for at lette Trykket for disse, kan jeg ikke se nogen som helst Mulighed for en retfærdig Begrundelse af at lægge Skat paa disse Klasser.

Det ærede Medlem fra Frederiksberg (Godskesen) var særlig misfornøjet med de Bestemmelser, hvis Hensigt er, at Skatten skulde flytte med en, der vilde flytte fra Skatten. Nissen flytter med, sagde han med et meget betegnende Billede. Ja, det er min Tanke, at Nissen bør flytte med i disse Aar. Det forekommer mig ikke, at der i disse Aar bør være nogen Ret for den, som indenfor en Kommune har haft stor Adgang til rig Fortjeneste, at unddrage sig Deltagelse i denne Kommunes maaske særlig store Byrder ved at flytte bort fra Skatten. Det ærede Medlem er Repræsentant for en Kommune, som er særlig velstillet, det ved vi alle, en Kommune, som sociale Byrder ikke trykker særlig haardt, en Kommune, som ikke har sammenlignelsesvis saa stor Fattigdom som Hovedstaden, og som derfor ogsaa med Hensyn til Skatter er forholdsvis vel stillet. Det er ganske rigtigt, at det er min Tanke, at man ikke i den kommende Tid bør begunstige Bortflytning fra en vanskelig stillet Kommune til en saadan særlig velstillet Kommune, og jeg vil haabe, at man vil finde Midler, som kan bidrage til at hindre i alt Fald de farligste Følger af den sociale Skatteflugt. Ogsaa i saa Henseende bygger jeg paa, at Venstre i Folketinget i nogen Maade var med til at stille Forslag, der tjener dette Formaal. Det forekommer mig ikke tilfredsstillende, og jeg haaber at kunne overbevise ærede Medlemmer om, at man maa tage videregaaende Foranstaltninger. Jeg vil i denne Forbindelse gerne knytte en Bemærkning til, hvad det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) sagde om Formueskatten. Ligesom sine Meningsfæller i Folketinget tænkte han sig, saa vidt jeg kunde forstaa, at kunne gaa med til at indrømme en Adgang til at tage 25 pCt. af Formueskatten, i alt Fald i de Kommuner, hvor Kildeartsbeskatning ikke anvendes. Jeg vil her pege paa, at hvis det ærede Medlem opretholder dette Standpunkt, at man ikke skal benytte Formueskatten andre Steder end disse, vil man begunstige Skattelyene, i alt Fald for de meget store Formuers Vedkommende. En meget stor Indtægt af en stor Formue be-

skattes her i Hovedstaden, skønt man ikke har Kildeartsbeskatning, højere gennem Indtægtsskatten end f. Eks. i Gentofte Kommune, hvor man har Kildeartsbeskatning. En saadan meget stor Formueindtægt vil det da være urimeligt at kunne beskatte yderligere her i Hovedstaden, men ikke i Gentofte. Det samme Forhold vil gælde i andre Skattely, og derfor vil jeg meget henstille, at man, hvis man gaar ind paa Formueskatten, i alt Fald træffer Foranstaltninger, som kan klare dette Forhold.

Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Hey) kom i Slutningen af sin Tale med nogle Bemærkninger om min Udtalelse om Børsmødet. Det, det ærede Medlem opholdt sig ved, lyder i Folketingstidenden saaledes: „Paa det Møde, som afholdtes i Børssalen i Gaar, og hvor Repræsentanter for Handel, Haandværk, Industri og Skibsfart talte — kun en enkelt Taler for hver Erhvervsgren, det syntes at have været aftalt i Forvejen, hvorledes Skuespillet skulde foregaa.“ Det var det ejendommelige ved dette Møde, at det ikke var som ellers, naar Delegeretmøder træder sammen, et Diskussionsmøde, men et Møde, hvor 5 førte Ordet, og det var derfor, jeg anvendte Ordet et „Skuespil“ og sagde, at det var „aftalt“, hvorledes det skulde foregaa. Naar Delegeretmøder ellers afholdes, foregaa der nemlig Diskussion. Naar Købstadforeningen træder sammen, diskuterer man mange forskelligartede Spørgsmaal. Naar politiske Forsamlinger træder sammen, foregaa der heftige Diskussioner. Naar det ærede Medlem om kort Tid træder ind i Højre, vil han komme til at stifte Bekendt skab dermed. (Hey: Det gør Medlemmet ikke). Ja, det var jo en interessant Oplysning; men saa maa jeg sige, at de ærede Medlemmer fra Højre maa kunne bevidne, at naar de har Delegeretmøder, gaar det ikke til paa den Maade, at der kun taler eet Medlem, og dermed er Sagen afgjort. Nej, man diskuterer. Men det gjorde man ikke her. Man havde lagt alt til Rette; 5 Talere holdt Protesttaler, og man vedtog en Resolution, og dette betegnede jeg som et Skuespil. Jeg skal gerne tilføje, at jeg betragtede det som et temmelig trist Skuespil, trist for de agerende og trist for Ledelserne af de Foreninger, der havde sammenkaldt dette Møde, ikke smigrende, paa ingen Maade. Jeg finder det ikke flatterende, at naar Repræsentanter for disse rige Erhverv eller navnlig, maa jeg maaske hellere sige, rige Repræsentanter for disse Erhverv, første Gang træder sammen under Krigen — de